

ningen, at Børn af danske Forældre, fødte i Udlandet, ikke uden videre have Indfødsret, naar Forældrene komme tilbage her for at opdrage dem. Men da vi altsaa endnu have denne Lov, maa man være lidt kulant i denne Retning. — Der er et andet Forhold, hvor jeg mener, at man maa meddele Indfødsret efter en kortere Tid end den sædvanemæssige, det er, hvor Værnepligtens Ophjælpelse er indtraadt. Vi have jo det Tilfælde, at man ikke behøver at have Indfødsret for at være værnepligtig. Naar en ung Mand opholder sig her paa den Tid, da hans Værnepligtsalder falder, tager man ham til Soldat, og det forekommer mig, at naar han først er Soldat, maa man ogsaa være meget liberal med at meddele ham Indfødsret. Derfor kan man ikke undgaa hver Gang at anvende et vist Skøn over, hvad der kræves af den Vedkommende til Indfødsrettens Meddelelse. Selve Aaremaalet kan jeg ikke anse for heldigt at have til absolut Betingelse. Men det komme vi ogsaa mere og mere bort fra, idet det indrømmes, at der er andre Momenter, som have mere Betydning end den lange Aarrættens Ophold her i Landet.

Manden: Der er et Punkt, som jeg tidligere har tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa ved de forskellige Love om Indfødsrets Meddelelse, og det her forelagte Lovforslag giver mig ogsaa Anledning til at fremhæve den samme Sag, nemlig en Tilfidsættelse af Indfødsretslovens Bestemmelse angaaende de almindelige Betingelser for Udnævnelse til Bestillinger under Staten. Der er straks under Nr. 1 blandt de opførte en Postassistent, der kun har opholdt sig her i Landet siden 1882. Jeg antager nu, at Stillingen som Postassistent hører til dem, som ere forbeholdte Indfødte eller i alt Fald Folk med Indfødsret i Henhold til Indfødsretsloven. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, hvorledes der syndedes mod Indfødsretslovens Regler under Fernbænevæsenet; det lader til, at Postvæsenet heller ikke er nøjagtigt i Overholdelsen af disse Regler. Jeg antager, at det kommer deraf, at de Myndigheder, der bestikke til disse Pladser, ikke ere opmærksomme paa, at Indfødsret er en Betingelse for Udnævnelse. Det have Myndighederne ogsaa i sin Tid forudsat og derfor udtrykkelig forekrevet ved Plakat af 15de Februar 1776, at alle, som have at udnævne til Bestillinger her i Riget, skulle ved det Brev eller den Bestalling, som meddeles den paagældende, udtrykkelig fremhæve, at Bestallingen gælder en Person, som opfylder Fordringerne i Indfødsretsloven.

Det er noget, som tilfidsættes, og det er derfra, at alle disse Overtrædelser komme. I sin Tid har det høje Folketing foranlediget, at denne Bestemmelse om, at en saadan Udtalelse skal optages i de paagældende Breve og Bestallinger, er bleven indskræmpet for de militære Ministeriers Vedkommende. Jeg vil henstille til det Udvalg, som det høje Ting antageligvis vil nedlægge, om det ikke vil tage Spørgsmaalet op for de civile Ministeriers Vedkommende; thi det forekommer mig virkelig, at i Løber som disse, hvor der er en saadan Overflødighed af Arbejdskraft til Stede i saa mange Retninger, er der netop Grund til at fastholde Indfødsrettens Bestemmelser. Grundsætningen er, at det er Landets Børn, der skulle spise Landets Brød, og man har ikke Lov til at tage det fra Børnene for at give det til Fremmede.

Svede: Naar jeg tillader mig at tage Ordet, er det ikke for at opponere mod nogen af de paa dette Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse nævnte Personer; det er kun, fordi jeg ønsker at henlede den højt ærede Ministers og det høje Things Opmærksomhed paa, at i det foreliggende Lovforslag er der en Mængde Personer, med Hensyn til hvilke Lovforslaget ikke giver Oplysning, om deres Optagelse i det danske Statsamfund kan have nogen som helst Nytte for Danmark, ja end ikke er det opløst, om det kan have nogen virkelig Nytte for den paagældende selv. Derfor det ikke er til Nytte hverken for Staten eller for den paagældende selv, saa forekommer det mig at man ikke burde meddele Indfødsret, især da enhver Udlænding, kan komme herind, købe en Ejendom, blive Næringsbruger, kort sagt udføre eller beskæftige sig med alt, hvad en Indfødt kan, alene med Undtagelse af politisk Virksomhed. Nu ved jeg vel, at Optagelserne paa dette Lovforslag for en meget væsentlig Del grunde sig paa anbefalinger fra de kommunale Styrelser, og man skulde ogsaa tro, at det maatte være tilstrækkeligt, at naar en Kommunalbestyrelse anbefalede en Mand til at faa Indfødsret, saa var han af en saadan Betydning for Samfundet, at man gerne optog ham som fast Medlem af den danske Stat. Men jeg tror, at Forholdene have udviklet sig saaledes, at man omkring i Kommunalraadene giver eller anser det for rigtigt at give anbefalinger, naar der kun ikke vides noget ufordelagtigt om vedkommende Person, uden Hensyn til, om Staten eller han selv kan have nogen som helst Interesse af det, han søger om. De anbefalinger, Kommunalbestyrelsen giver, blive sædvanlig støttede